

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/150/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418201977
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8418201977.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného : JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej : N.. N. V., Y.. XX.XX.XXXX, L. E. N. I. (E. M.), o zaplatenie 474,98 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 30.08.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 474,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 474,98 eur od 21.7.2018 do zaplatenia, to všetko titulom nesplateného úveru. Právny predchodca žalobcu v odôvodnení žaloby uviedol, že so žalovanou, ako dlžníkom uzavrel dňa 09.11.2009 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej aj viedol účet. V žalobe tvrdil, že ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 200,-eur a bola povinná platiť právnenmu predchodcovi žalobcu štandardnú mesačnú splátku vo výške 10,-eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 22.7.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.6.2018 na úhradu vo výške 474,98 eur predstavujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady zo strany žalovanej. Nakoľko si podľa právneho predchodcu žalobcu žalovaná nespĺnila povinnosť uhradiť mu záväzok vo výške 474,98 eur, a to ani v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t.j. do dňa 20.7.2018, právny predchodca žalobcu si okrem nároku na zaplatenie istiny vo výške 474,98 eur uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu v žalobe označil Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 09.11.2009 a výpis z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.

3. Písomným podaním doručeným súdu dňa 17.01.2019 žalobca navrhol pripustiť zmenu strany sporu na strane žalobcu a to z dôvodu, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcami a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO:35 831 154 ako postupníkom bola pohľadávka žalobcu voči žalovanej ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto

sporu postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., ako postupníkovi. Z tohto dôvodu súd uznesením zo dňa 20.02.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.03.2020 navrhovanú zmenu strany sporu na strane žalobcu pripustil a ďalej ako so žalobcom konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO : 35 831 154.

4. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 26.2.2020 písomne nevyjadřila.

5. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15.05.2020, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 06.05.2020 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

6. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanou namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sama žalovaná žiadne dôkazy nenavrhol a zistil tento skutkový stav:

7. Zo žalobcom predloženej žiadosti o vydanie karty ING Bonus v ktorej ako veriteľ je označený právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. súd zistil, že v jej časti I. sú uvedené osobné údaje o žalovanej, kde pri jej pracovnom zaradení je uvedené - zamestnanec, potom nasleduje časť II. označená ako „Údaje o zamestnaní“ a potom časť III označená ako „Úverový rámec a štandardná mesačná splátka“. Tam je uvedené, že predschrálený úverový rámec je 600,-eur. Potom je tam uvedené už len, že pevná mesačná splátka je 20,-eur. Žiadne ďalšie údaje tam uvedené nie sú. V časti IV tlačíva je uvedené, že mesačné splátky budú sa hradíť bezhotovostným prevodom z účtu v banke. Na konci zadnej strany predloženého tlačíva je časť VI. označená ako „Vyhlásenia klienta“ kde sa nachádza malým písmom husto písaný text. V mieste určenom na podpis je uvedené, že žalovaná podpísala tlačívo vo G. V. dňa 3.11.2009 a zástupca veriteľa ho podpísal v Poprade dňa 9.11.2009. Pôvodný žalobca spolu s týmto tlačívom predložil aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

8. Pôvodný žalobca predložil súdu aj výpis z karty NN Bonus vystavený ku dňu 22.7.2018 (č. 3 až 12 spisu) ktorý zachytáva zúčtovacie obdobie od 12.11.2009 do 30.6.2018 a v ktorom je uvedené, že za zúčtovacie obdobie od 12.11.2009 do 30.6.2018 vznikla žalovanej povinnosť uhradiť sumu 474,98 eur ku dňu splatnosti 20.7.2018, a to pri ročnej úrokovej sadzbe 19,20 % a sankčnej úrokovej sadzbe vo výške 5,00 % ročne. Vo výpise je ako úverový rámec uvedená suma 200,-eur. Tento výpis obsahuje ďalej súhrn debetných a kreditných transakcií na pôžičkovej karte realizovaných za uvedené obdobie, pričom v zmysle tohto výpisu boli na ľarchu účtu realizované debetné transakcie spolu vo výške 2.131,64 eur a v prospech tohto účtu kreditné transakcie spolu vo výške 1.656,66 eur. Z výpisu vyplýva, že zo sumy debetných transakcií 2.131,64 eur predstavujú reálne výbery žalovanej sumu 1.437,33 eur, zvyšnú sumu predstavujú účtované úroky, sankčné úroky a poplatky.

9. Zo žalobcom predložených výpisov teda vyplýva, že žalovaná celkovo v období od 12.11.2009 do 30.6.2018 reálne vyčerpala sumu 1.437,33 eur. Posledné čerpanie, posledný reálny výber z karty žalovaná realizovala dňa 27.04.2015. Z výpisov zároveň vyplýva, že celkovo do dňa 30.6.2018 žalovaná uhradila na vrátenie úveru sumu 1.656,66 eur (kreditné transakcie).

10. Žalobou uplatnený nárok žalobcu v žalobe právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie úveru, konkrétne sa malo jednať o revolvingový, t.j. automaticky obnovovaný úver čerpaný použitím kreditnej karty. Keďže právny predchodca žalobcu bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom zo zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver na kreditnú kartu (žalovaná v žiadosti o úver bola označená ako fyzická osoba - nepodnikateľ), súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z

nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

11. V zmysle § 1 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (viď najmä § 1 ods.3) úprava tohto zákona dopadá aj na úvery poskytované bankami na kreditné karty.

12. Podľa § 4 ods.1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa § 4 ods.2 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 Občianskeho zákonníka musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101>> ,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101>>.

14. Podľa § 4 ods.3 tohto zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

15. Podľa § 4 ods.4 tohto zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 9.11.2009 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods.1 a 5 Občianskeho zákonníka v znení k 09.11.2009 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 54 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení k 09.11.2009 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

21. Predmetom konania je nárok žalobcu, ktorý odvíja od formuláru - žiadosť o vydanie karty ING Bonus, ktorej účelom, ako vyplýva z označenia žalovanej v nej, ako aj z jej koncepcie bolo dojednávanie spotrebiteľského úveru na kreditnú kartu podľa v tom čase účinného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Nič iné strany ani netvrdili. Predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovanej bez určenia účelu ich použitia. Právny predchodca žalobcu mal poskytnúť žalovanej finančné prostriedky, ktoré mala žalovaná splácať v mesačných splátkach. V samotnej žiadosti o vydanie karty sú vo vzťahu k parametrom úveru uvedené len tri údaje, a to predschválený úverový rámec (600,-eur), výška mesačnej splátky (20,-eur) a spôsob úhrady splátok - bezhotovostný prevod z účtu v banke. Žiadne ďalšie podmienky úveru, jeho náklady a podobne tam uvedené nie sú.

22. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predložených listín mal súd za nesporné a preukázané, že predmetné strany chceli uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Po preskúmaní obsahu formulára „žiadosti“ a žalobcom predložených výpisov súd má za to, že k platnému dojednaniu žalobcom tvrdeného úveru, ktorý by zakladal právo veriteľa na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov spolu s úrokmi a poplatkami nedošlo. Žalovanej preto v danom prípade podľa názoru súdu vznikla povinnosť vrátiť veriteľovi len to čo od neho dostala, bez úrokov a bez poplatkov. A nakoľko to už dávno urobila a jej dlh tak splnením zanikol, žaloba žalobcu je celá nedôvodná.

23. Žalobcom predložené tlačivo Žiadosti o vydanie karty ING Bonus, ako je to vyjadrené už aj v samotnom jeho označení (žiadosť) je žiadosťou o úver, návrhom na uzavretie zmluvy, teda najskôr žalovaná dňa 3.11.2009 vo G. V. žiadala o úver prostredníctvom tejto žiadosti do ktorej predtlačných častí boli dopisované jednotlivé údaje a následne malo dôjsť k jeho schváleniu. V tejto v rámci náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladaných zákonom číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch je uvedené len, že predschválená výška úveru- úverového rámca je 600-eur a že výška mesačnej splátky je 20,-eur.

24. V konaní tak bolo preukázané, že žalovaná mala záujem o poskytnutie peňažných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu vo forme spotrebiteľského úveru a predložila veriteľovi (podľa dátumovej pečiatky na prvej strane tlačiva veriteľ žiadosť obdržal dňa 5.11.2009) formulárovú žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru - t. j. v súlade s § 43a Občianskeho zákonníka dala návrh na uzatvorenie zmluvy veriteľovi. V súlade s § 44 Občianskeho zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia jej návrhu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalovanou).

25. Podľa § 4 ods.1 zákona č.258/2001 Z.z. účinného v čase uzatvárania zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Avšak vzhľadom na to, že v tlačive žiadosti/zmluvy je ako výška úverového rámca uvedená suma 600,-eur a ako výška splátky suma 20,-eur, pričom na všetkých výpisoch z účtu predložených žalobcom (už aj na prvom za zúčtovacie obdobie od 12.11.2009) je ako výška úverového rámca uvedená suma len 200,-eur a ako výška splátky suma len 10,-eur, pričom aj žalobca v žalobe tvrdil tieto parametre úveru, tak potom súd musí konštatovať, že žalobca v danom prípade nepreukázal platné, v písomnej forme uskutočnené (§ 4 ods.1 zákona) obsahovo zhodné dojednanie strán na takýchto základných parametroch úveru (výška úverového rámca 200,-eur, výška mesačnej splátky 10,-eur). Sám žalobca totiž v žalobe uviedol úplne iné údaje o úvere oproti návrhu žalovanej v žiadosti, keď uviedol, že schválený úverový rámec bol v skutočnosti 200,-eur a výška mesačnej splátky 10,-eur a tak je to uvedené aj vo všetkých výpisoch z karty. Žalobca pritom nepreukázal, nepredložil žiaden iný písomný návrh na uzavretie zmluvy (na úver 200,-eur), ani žiadne iné písomné prijatie, predložil len jedinú tlačivo žiadosti/zmluvy na čl.15 spisu.

26. Zmluva o poskytnutí úveru, ktorú mal odsúhlasíť právny predchodca žalobcu (na výšku úveru 200,-eur s mesačnou splátkou 10,-eur) je teda zjavne obsahovo iná ako je pôvodná žiadosť žalovanej o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalobca nepreukázal, žeby došlo najskôr k platnému písomnému dojednaniu úveru vo výške 600,-eur a následne k písomnej zmene zmluvy čo do výšky úveru a výšky splátky. V ním predložených výpisoch už od začiatku je ako výška úveru (úverového rámca) uvádzaná suma 200,-eur.

27. Ak teda právny predchodca žalobcu žalovanej schválil úverový rámec 200,-eur s výškou mesačnej splátky 10,-eur tak ako to tvrdil žalobca v žalobe, nie je možné to považovať za prijatie návrhu predloženého žalovanou, ale za nový návrh. Keďže žalovaná tento nový návrh právneho predchodcu žalobcu písomne (§ 4 ods.1 zákona) neodsúhlasila a svojím podpisom nepotvrdila (opak žalobca nepreukázal), nemožno hovoriť o platnom, písomnom (t.j. v súlade so zákonom) uzavretí zmluvy na poskytnutie úveru vo výške 200,-eur. Na platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa v zmysle § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadovala písomná forma, teda v tomto prípade vyžadoval sa písomný návrh a obsahovo zhodné písomné prijatie tohto návrhu. Žalobca nepreukázal ani netvrdil, že by ním navrhnutý obsah zmluvy (ktorý vystavil až následne po podpise žiadosti dlžníkom) bol totožný so „žiadosťou“ dlžníka, resp. že by takýto nový návrh dlžník v súlade s § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijal, teda, že by návrh bol totožný s prijatým návrhom veriteľom a bolo by to urobené písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu obsahovalo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník mal možnosť takýto návrh buď prijať alebo neprijať. Keďže nebolo preukázané, že došlo k obsahovo zhodnému písomnému návrhu a písomnému prijatiu totožného návrhu na uzavretie zmluvy (na výšku úverového rámca 200,-eur ktorú tvrdil žalobca v žalobe a ktorá vyplýva z jednotlivých výpisov s výškou splátky 10,-eur mesačne), jedná sa pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy zmluvy o zmluvu neplatnú.

28. Pre úplnosť súd uvádza, že i keby bola zmluva o poskytnutí úveru zo dňa 09.11.2009 platná, teda ak by aj návrh a prijatie návrhu boli perfektné, písomné a obsahovo totožné, nič by to nemenilo na rozhodnutí súdu v tomto prípade, lebo jednalo by sa potom síce o platný, ale bezúročný a bezpoplatkový úver, a to hneď z viacerých dôvodov.

29. Podľa § 4 ods.2 zákona č.258/2001 Z.z. v znení k 09.11.2009 zmluva o spotrebiteľskom úvere musela obsahovať tam uvedené náležitosti, pričom podľa § 4 ods. 3 ak neobsahovala náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

30. Tu posudzovaná zmluva tieto náležitosti neobsahuje, keďže chýba v nej okrem iného údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tiež údaj o ročnej úrokovej sadzbe a tiež údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

31. V zmluve sa tieto údaje nenachádzajú, čo samo osebe je dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Skutočnosť, že sa jedná o revolvingový úver nezbavuje právneho predchodcu žalobcu, aby tieto náležitosti (konečná splatnosť, ročná úroková sadzba či RPMN) boli súčasťou zmluvy, a to aj z toho dôvodu, že napr. RPMN nezahŕňa len úroky, ale aj ďalšie náklady spojené s týmto úverom. Súd zdôrazňuje, že zákon nepozná výnimku pri revolvingových úveroch, ktorá by umožňovala absenciu napr. RPMN priamo v zmluvnom dojednaní. Preto, ak právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli Zmluvu, ktorej predmetom je spotrebiteľský úver (aj keď vo forme revolvingu), uvedená obligatórna náležitosť musí byť v Zmluve uvedená a bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu, ako dodávateľa a profesionála podnikajúceho ako banka nastaviť podmienky splácania úveru tak, aby mu umožňovali vypočítať výšku RPMN. Veritelia (vrátane žalobcu v iných sporoch, ako je súdu známe jeho činnosti) často argumentujú tým, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné určiť výšku RPMN priamo v úverovej zmluve, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle dlžníka a tým sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN pričom na podporu svojho tvrdenia veriteľa často poukazujú napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. 01. 2011 sp. zn. 6Co/95/2010, podľa ktorého pre neuvedenie RPMN pri revolvingovom úvere, nie je možné úver považovať za bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd dáva do pozornosti, že z novších rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. 10. 2012 sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove z 12. 03. 2014 sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline z 30. 10. 2013 sp. zn. 6Co/138/2013 vyplýva opačný právny názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový príp. iný druh úveru), aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. To platí aj pre údaj o konečnej splatnosti či ročnej úrokovej sadzbe.

32. Tu na zadnej strane zmluvy pod podpismi strán malým, takmer nečitateľným písmom je obsiahnutý len akýsi indikatívny výpočet RPMN, ktorý ale nie je možné považovať za platné dojednanie náležitosti zmluvy predpísanej § 4 ods.2 zákona č.258/2001 Z.z. Indikatívny výpočet údajov nemožno akceptovať aj preto, lebo ten vychádzal z predpokladu, že klient (žalovaná) vyčerpá úver vo výške 65,-eur a to dňa 1.1.2011, čo nie je tento prípad, keďže v danom prípade úverový rámec podľa tlačiva mal byť 600,-eur, podľa tvrdenia žalobcu 200,-eur, a nie 65,-eur z čoho vychádzal indikatívny výpočet, čo samo osebe robí tento indikatívny výpočet z hľadiska naplnenia náležitostí v zmysle § 4 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch pochybným, nevierohodným a nepoužiteľným. Navyše niet žiadneho racionálneho a akceptovateľného argumentu aby tak významný údaj, ktorého nedodržanie má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bol uvádzaný takmer neviditeľným spôsobom len na spodku tlačiva zmluvy, a to menším písmom ako sú podmienky úveru v časti III. tlačiva, kde navyše mali logicky byť uvedené všetky relevantné údaje pre úver, keďže táto časť zmluvy- Podmienky úveru spotrebiteľa zaujíma najviac a ten by zaiste relevantné údaje o úvere neočakával v malinkých písmenkách na spodku tlačiva zmluvy.

33. Keďže údaj o ročnej úrokovej sadzbe a konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v tlačive zmluvy absentuje úplne, pričom na záver o bezúročnom a bezpoplatkovom úvere stačí absencia čo i len jednej z daných náležitostí, o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemožno mať žiadne pochybnosti.

34. Vo vzťahu k aplikácii Obchodných podmienok, ktoré súdu predložil právny predchodca žalobcu súd zdôrazňuje, že podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené v § 4 ods. 2 zákona č.258/2001 Z.z. musia byť jasne, určito a zrozumiteľne inkorporované do vlastného textu Zmluvy. Súd nepopiera, že časť zmluvných dojednaní môže byť určená odkazom na všeobecné obchodné podmienky (resp. úverové podmienky a pod.), avšak toto sa môže vzťahovať iba na menej podstatné náležitosti zmluvy. Preto súd tieto obchodné podmienky neakceptoval ako relevantný právny nástroj na odstránenie vytýkaných obsahových nedostatkov Zmluvy. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že

podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o RPMN či výške úrokovej sadzby však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanou riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods.9 zákona o spotrebiteľských úveroch (č.129/2010 Z.z.) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č.106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

35. Súd v súvislosti so záverom, že nestačí základné náležitosti zmluvy predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch ako sú aj údaj o RPMN, či úrokovej sadzbe uviesť len v obchodných podmienkach poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.7Co/6/2019 zo dňa zo dňa 29.4.2019.Ten uviedol, cit. "Právne bezvýznamný je poukaz žalobcu na skutočnosť, podľa ktorej všetky súdom prvej inštancie vytýkané nedostatky náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní sú obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. V samotnej zmluve podpísanej zmluvnými stranami sa vytýkané podstatné náležitosti zmluvy nenachádzajú a všeobecné obchodné podmienky žalobcom a ani žalovanou podpísané nie sú. Súdnym dvor Európskej únie síce vo svojom rozsudku vo veci C- 42/15 zdôraznil, že článok 10 ods. 1,2 Smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto Smernice samá vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej Smernice musia byť uvedené písomne alebo na inom trvalom nosiči, uvedené na posúdenie poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov vplyv nemá...Požiadavka zákona na uvádzanie týchto náležitostí priamo v zmluve je jednoznačná, a preto nepostačuje tieto náležitosti uvádzať v iných dokumentoch so zmluvou súvisiacich, ako sú napr. Všeobecné obchodné podmienky."

36. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovanou ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdnym dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tu súdenom spore, keď absentoval údaj o RPMN či ročnej úrokovej sadzbe, teda úplne základné údaje na posúdenie nákladov a výhodnosti úveru ide o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške záväzku. Podľa názoru súdu je preto právny názor zaujatý v tomto rozsudku súladný tak so Zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy ako aj s uvedeným rozhodnutím Súdneho dvora.

37. Právny záver o nevzniknutí nároku veriteľa na úroky a poplatky za úver z tých dôvodov, ktoré všetky súd uviedol vyššie, našiel svoj odraz aj v rozhodnutí súdu o zamietnutí tejto žaloby. Zo žalobcom predložených výpisov z karty ING Bonus totiž vyplýva, že žalovaná reálne prostredníctvom jednotlivých, tam špecifikovaných debetných transakcií vyčerpala postupne sumu spolu 1.437,33 eur a že plnenie

žalovanej v prospech kartového účtu predstavovalo ku dňu 30.6.2018 sumu 1.656,66 eur. Súd dôkladne preskúmal obsah výpisu z karty z hľadiska druhu debetných a kreditných položiek a dospel k záveru, že žalovaná zaplatila viac, ako za celé obdobie trvania úverového vzťahu reálne jej bolo poskytnuté. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že podľa výpisu z karty žalovaná posledný výber z karty realizovala ešte dňa 27.04.2015 vo výške 8,-eur a odvtedy kartu vôbec nepoužívala. Je preto zarážajúce, že právny predchodca žalobcu napriek neplneniu si povinností zo strany žalovanej nepristúpil k blokácii karty alebo inej forme jej deaktivácie, ale ďalšie viac ako 3 roky účtoval na ľarchu tohto účtu nepreberné množstvo rôznych poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania z úrokov a z poplatkov. Všetky tieto okolnosti považuje súd za tak závažné, že nutne vedú k záveru o neprijateľnom zásahu právneho predchodcu žalobcu do oprávnených spotrebiteľských práv a záujmov žalovanej, ktorých charakter je v rozpore s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka. Táto skutočnosť, ako aj skutočnosť, že tento výkon práv právneho predchodcu žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi má za následok, že súd žalobcovi nemôže poskytnúť súdnu ochranu v podobe priznania nároku na zaplatenie úrokov a poplatkov.

38. Z výpisu z karty je zrejmé, že žalovaná pri nespochybniteľnom závere o nevzniknutí nároku na úroky a poplatky veriteľovi (tento záver totiž platí tak v prípade neplatnosti zmluvy, ako aj v prípade že by bola platná, kedy by sa pre nedodržanie náležitostí podľa § 4 ods.2 a 4 zákona č.258/2001 Z.z. jednalo o bezúročný a bezpoplatkový úver) už pred podaním žaloby zaplatila viac, ako predstavuje suma čerpaná z revolvingového úveru prostredníctvom kreditnej pôžičkovej karty, a teda jej dlh v zmysle 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka zanikol splnením. Z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a § 262 ods.1 a 2 CSP. Vo vzťahu k uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Žalobca teda síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v celom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Podľa pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovanej nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal (podporne pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015). Obdobne vo veci 7Cdo/14/2018 Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 28.2.2018 vyslovil, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl.17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.